

Prečo potraviny nepatria do koša

Dávid Mihalik, 8. A

Potraviny alebo potrava je to, bez čoho by človek nemohol vôbec existovať. Ľudia si potraviny kupujú, ale sú aj takí, ktorí si veľa potravín vedia vyrobiť či vypestovať sami.

Ako malé dieťa som vnímal potravu ako niečo, čo mi veľmi chutí. A vôňu, ktorá mi často udrela pri varení do nosa, som zbožňoval. Odmalička ma zaujímalo varenie, keď som sledoval Kamilu Magálovú. Už ako malý som sa snažil piecť koláče podľa jej receptov. Doma ich všetci museli ochutnať. No a najviac si na nich pochutnal dedko, ktorému veľmi zachutili šachovnicové keksíky. A vždy každú nedeľu po vysielaní som urobil jednu voňavú bábovku, ktorú potom musela dopekať mamka. A tak som sa naučil postupne variť najprv jednoduché polievky, cestoviny a postupne všetko. Preto potraviny aj ináč vnímam. Ja jednoducho jedlo milujem.

Doma sa snažíme uvariť toľko jedla, koľko zjeme. A myslím si, že sa nám celkom darí jedlo nevyhadzovať a neplytvat' ním. To, čo ľudia vyhodia, by nasýtilo celú, celučičkú Afriku. Je mi ľúto, keď vidím, ako si žiaci u nás v škole nevážia to, čo dostanú na obed. Odnášajú plné taniere späť a ovocie končí v koši či pohodené na ceste alebo napichnuté na plote. Čo by som urobil ja, aby sa to zlepšilo? Zaviedol by som systém *Nalož si, koľko zješ*.

Tu nejde len o obed, ale aj o desiaty, ktoré končia v košoch. Starostlivé mamy ich s láskou pripravujú a deti ich s ľahostajnosťou vyhodia. Koše preplnené jedlom ma doslova ničia. Zaujímalo by ma, či si niekto položil otázku, čo všetko je potrebné urobiť, aby sa taký chlebič upiekol alebo zelenina vypestovala. Je za tým veľká a húževnatá práca ľudí. Mnohí domáci farmári majú ťažké podmienky a snažia sa priniesť na trh to naše domáce, slovenské.

Prečo potraviny nepatria do koša? Jednoduchá odpoveď. Lebo vďaka nim môžeme prežiť. Preto by si každý človek na tejto planéte mal vážiť to, čo má. Neplytvat' tým. Lebo zásoby jedla sa raz môžu minúť a potom si uvedomíme, čo pre nás jedlo znamená. Ale už bude veľmi neskoro.